

[Emmert Andersen]

»Vi har da også besluttet at droppe kraftværkerne som kunder, også i sommerperioden, til udligning af belastningen og i stedet forøge eksportmængden til Sverige.«

I Elsams beretning og regnskab 1982 står der side 19:

»Efter at muligheden for, at kraftværkerne i perioden aftager naturgas, er blevet nærmere belyst, har energiministeren tiltrådt D.O.N.G.s beslutning om ikke at sælge gas til eksisterende kraftværker.«

Her er der altså præciseret, at det gælder eksisterende kraftværker. Er dette stadig gældende, og hvad med fremtidige kraftværker, hvor forholdet jo er det samme?

Om industrien vil købe gassen, afhænger vel af prisen. Såfremt alle omkostninger skal indregnes, herunder afskrivning og forrentning, tvivler jeg på, at dette lykkes – uanset de organisatoriske forhold for D.O.N.G. og de regionale naturgasselskaber. Men vi får se.

Jeg misunder ikke ministeren den uhyre svære opgave, det er at få bragt orden i naturgasprojektet, men jeg vil ønske held og lykke med forehavendet. Det er jo nemlig sådan, at vi har købt 55 mia m³ gas uden at sikre afsætning. Heraf har vi vel indtil nu solgt omkring 17 pct., væsentligst til udlandet, og der er åbnet mulighed for salg til Ruhr, der bringer det samlede salg op på ca. 30 pct. Vi mangler altså stadig væk 38,5 mia m³ gas. Hvem i alverden skal aftage dette på hjemmemarkedet?

Jeg tror, vi må konstatere, at CD endnu en gang får ret. Der er næsten kun eksportmuligheden tilbage, og det er dér, jeg mener vi skal sætte kraftigt ind.

At parcelhusejerne ikke er helt vilde med at aftage naturgas, kan jeg godt forstå. Ud over den investering, der bliver foretaget, altså disse 13 mia kr. i naturgasprojektet, skal hver eneste, der investerer i naturgas, jo af med en hoben penge. Sidste år fortalte hr. Poul Nielson, at det var en meget mystisk betragtning, da jeg sagde, at det kostede ca. 30.000 kr. Jeg har nu et helt klart bevis for det, idet nemlig vores gruppeformand, hr. Brusvang, skal have naturgas og skal af med 30.000 kr. Det kostede ifølge en professor i Århus 9.600 kr. pr. år. Ifølge mine beregninger kan vi nøjes med kun 3.000 kr. eller 3.500 kr. pr. år, men det er altså en væsentlig forøgelse af omkostningerne oven i naturgas-

prisen, som er stort set den samme som olieprisen.

Men som sagt: vi står over for problemet, og vi må få det løst på den bedste måde, og derfor må dette folketing meget snart – det tror jeg er helt væsentligt – tage beslutning om, at vi får indført atomkraft i Danmark. Jeg tror på, at fremtidige generationer vil dadle nutidens politikere meget, hvis vi ikke har kraft og vilje til at indse, at det er den rigtige vej fremover.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg må sige, at jeg ikke havde regnet med, at debatten bragte noget nyt i dag, men efter hr. Emmert Andersens indlæg må jeg alligevel konstatere, at det gjorde den. Selv hr. Maisted vil indrømme, at han i dag er blevet overhalet højre om af hr. Emmert Andersen, og det er trods alt nyt i folketingssamlingen. Man må godt nok ikke sige, hvad jeg siger nu: nu må du op på mærkerne, hr. Maisted! I stedet for vil jeg stiltørdigt sige, at hr. Maisted jo må til at finde nogle nye toner, hvis han skal holde sin hidtidige position i folketinget. Jeg behøver ikke at gå i detaljer; det er det med Sydafrikakullene og alt muligt andet.

Derudover synes jeg nok det er interessant, at hr. Emmert Andersen forfalder til at basere sine konklusioner på, hvad det i enkelttilfælde koster af få indlagt naturgas. Med hr. Emmert Andersens baggrund undrer det mig.

I øvrigt vil jeg sige, at jeg synes næsten, at regeringens indledning har besværgelsens karakter. Regeringen siger, at den vil fortsætte hovedlinjerne i energipolitikken. I betragtning af den brede opbakning og i betragtning af den senere tids diskussioner kan man sige, at det måske i øjeblikket er lidt mere håb end realiteter. Jeg synes dog, at det er væsentligt at konstatere, at regeringen ikke har overvejet et brud på de hovedlinjer for energipolitikken, der har været. Det er nok vigtigt at konstatere, specielt efter det sidste indlæg.

I øvrigt kom det radikale venstre sidste år med nogle mere principielle udtalelser om energipolitikken i anledning af EP 81, og jeg skammer mig heller ikke for at henvise til dem. Det er Folketingstidende 1981-82, 2. samling, sp. 1571, hvor vi siger noget om